Κωνσταντίνος Κανάρης (1790-1877)

Γεννήθηκε στα Ψαρά, το 1790. Από μικρός ορφάνευσε και έγινε ναυτόπουλο. Ύστερα αγόρασε δικό του πλοίο, όπου έγινε καπετάνιος και έκανε εμπόριο. Όταν άρχισε η επανάσταση του 1821, όπως όλοι οι Έλληνες ναυτικοί, έτσι και ο Κανάρης, έδωσε και το πλοίο του και τον εαυτό του στον Μεγάλο Αγώνα. Ειδικεύτηκε στη χρήση των πυρπολικών ακολουθώντας το παράδειγμα του συμπατριώτη του Πασανικολή.

Ήταν ένας σεμνός πατριώτης και ένας ριψοκίνδυνος και έξυπνος πολεμιστής. Αναδείχτηκε ο ηρωικότερος πυρπολητή και ένας από τους ενδοξότερους θαλασσομάχους του 21. Δύο από τους εκλεκτότερους του συντρόφους, που τον συνόδευαν σε όλες του τις επιχειρήσεις, ήταν Κύπριοι, ο Κωνσταντίνος Κυπριώτης και ο γιος του Γεώργιος. Και οι δυο σκοτώθηκαν προς το τέλος του Αγώνα. Λέγεται ότι ο Κανάρης επισκέφτηκε κρυφά την Κύπρο με την έναρξη του Αγώνα.

Τον Ιούνιο του 1822 καίει στη Χίο την τουρκική ναυαρχίδα, με είκοσι συντρόφους όπου σκοτώνεται ο αρχηγός του τουρκικού στόλου Καρά- Αλής, μαζί με 2000 αξιωματικούς του. Έτσι εκδικείται την καταστροφή και τις σφαγές της Χίου, και αποτρέπει επίθεση των Τούρκων εναντίον της πατρίδας του, τα Ψαρά.

Τον Οκτώβριο του ίδιου χρόνου, το 1822, ανατινάσσει στην Τένεδο την υπναυαρχίδα του τουρκικού στόλου με 800 άνδρες, προκαλώντας πολλές ζημιές στον εχθρό και έτσι σώζει και πάλι την πατρίδα του, τα Ψαρά, από βέβαιη επίθεση.

Το 1824 καίει την τουρκική φρεγάτα στη Σάμο και ένα άλλο μεγάλο εχθρικό καράβι στη Μυτιλήνη και εκδικείται έτσι την άλωση των Ψαρών και τη σφαγή των κατοίκων τους από τον Οθωμανικό Στρατό τον Ιούνιο του 1824.

Το καλοκαίρι του 1825 επιχειρεί το παράτολμο σχέδιο να κάψει τον αιγυπτιακό στόλο στο λιμάνι της Αλεξάνδρειας, αλλά δυστυχώς ατύχησε λόγω του ενάντιου ανέμου μέσα στο λιμάνι αυτό.

Έγινε γνωστός στην Ευρώπη για τα μεγάλα του ανδραγαθήματα. Μετά την απελευθέρωση υπηρέτησε την πατρίδα ως Υπουργός των Ναυτικών και ως Πρωθυπουργός. Πέθανε το 1877.